

Κι' ἄν δὲν εἶσαι ντιπ γεγίς
μονυχά' σῆς ἐκλογίς
νὰ λυσσῆς, νὰ πυρπολῆς,
καὶ νὰ δειχῆς τὴν ἀλήθην σου,
καὶ γιὰ τούταις νὰ πωλῆς,
Περικλῆ, καὶ τὸ βρακί σου.

Τοῦτο χρέος κατεπιτεῖον
καὶ γιὰ σὲ τὸν μασκαρᾶ,
καί' στὰ πλήθη τῶν προσφύγων
τέτοια λέγω σοβαρά :

Πρόσφυγε, καλῶς σὰς ἔβηκα, πρόσφυγέ μου γεγὶ χαρὰ σας,
μέσα σὲ διαδηλώσεις σῦρτε μὲ τὰ λάβρα σας,
μήπως σφαιρίαι συμπλοκῆς ἴλιγος κι' ἀπὸ σᾶς σκοτώσου
κι' ἀπὸ τόσον ἀριθμὸν οἱ φιλιάνθρωποι γλυτώσου.

Εἶναι τυχεροὶ πρὸ πάντων ὅσοι φθάνουν ἐδῶ πέρα
μέσα σ' ἐκλογὴν ἡμέραις,
ποῦ τῶν ἐλευθέρων σφαιρίαι
κάνουν κύκλους στὸν αἰθέρα.

Ἐκλογὴ λυσσῆ καινούρια
μὲ μαχαίρια, μὲ κουμπούρια,
μὲ πολέμων ἱστορία
καὶ μὲ τόση μορταρία.

Σ' ἔλας τὰς διαδηλώσεις ἄσαι πάντα κορυφάζεις
μὲ βροντὴν κεραυνοβόλον . . .
ζήτω τῶν Συμβούλων ἔδω
καὶ τοῦ Ράλλη· ἴψ βραφέως.

Κι' ἔχω πόθον, μίον κάρω,
τὸ πινέλο του νὰ πέρω,
καὶ μὲ τοῦτο τὰ γυρίζω
κι' ὅποιον ἔρω δὲν τὸν ἀσπρίζω.

Κρίμα τόσα παλληκάρια, ποῦ πετάξανε, κουτέ,
μέσα στὴ Μακεδονία μάρτυρες καὶ μαχηταί,
κι' ἄνωνίμως κι' ἀφηνῆς ἡσημονήθηκα ἐκεῖ
δίχως νὰ γενοῦν ἐδῶ Σύμβουλοι Δημοτικοί.

Κρίμα κρίμα, ποῦ τῶν σκλάβων ὁ δυσφόρητος ἀγὼν
τούς συνήρασε τὴν φρένα καὶ χαθῆκαν ἀφανεῖς,
δίχως κἄν νὰ καταλάβουν συγκινήσεις ἐκλογῶν
κι' αἵματος νὰ κάνουν χύσιν σὰν δημάται γηγενεῖς.

Καὶ πάλι φώνηξε σφριγῶν :

ζήτω τῶν νέων ἐκλογῶν,
καὶ πάντων τῶν ἀπανταχοῦ Δημάρχων τῶν σπανίων,
οὐρα κι' ἔκτεινος, ποῦ θὰ βῆ ἡ στὸν Δῆμον Κωθωνίων.
Κανεῖς δὲν εἶναι σήμερ, ποῦ νὰ μὴν ἔχη ρεῦμα
χωρὶς ταιγάρο, κέρασμα, κολόκουρο καὶ γεῦμα.

ἽΟλοι θὰ τύχουν ἀσφαλῶς θριάμβου πρωτακούστου,
μὰ διψᾷ δόξης πυρπολεῖ,
καὶ ποῖς ὀλίγο, ποῖς πολὺ

ἔχει τὸ ρευματάκι του καὶ τοὺς ρευματισμούς του,
κι' ἄν ἐνωθοῦν τὰ ρεύματα καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων
τότε ἔμπορε νὰ πάθωμε πλημμύρας τῶν Τρικκάλων.

**Ἀκούεται παντοῦ κραυγὴ
πὼς ὁ Μερκούραρος θὰ βῆ.**

Π. — Ἐξυμῶν καὶ μεγαλύνω
τὸν Μερκούρη, Φασουλῆ,
μὲ κιθᾶρα, μαντολίνο,
βιολοντσέλο καὶ βιολί.

Φ. — Μὰ κι' ἐγώ, βρὲ Περικλέτο,
τὸν ὕμνω μὲ κλαρινέτο,
τὸν ὕμνω μὲ κλαπαδόρα,
κι' ὀλοένα πέραν φόρα.

Γεγὶ σου τοῦ λένε, Δήμαρχε, ποῦ φαίνεσαι στὰ πράγματα
κεφάλι γνωστικὸ,
ποῦχεις καὶ γυροῦς στὰ γράμματα
καὶ γυροῦς στὸ Ναυτικὸ.

Γεγὶ σου ποῦ μ' ἔργα μᾶς μιλεῖς
καὶ δρᾷσιν ὀλοένα,
γεγὶ σου, ποῦ λόγια δὲν πωλεῖς
κι' ἄντερα φουσκωμένα.

Γεγὶ σου, ποῦ δὲν σ' ἐκούρασαν δουλειᾶς μεγάλης κόποι,
γεγὶ σου, ποῦ πέρου, Δήμαρχε, καὶ μέσα στὴν Εὐρώπῃ
γιὰ τὴν δουλειὰ σου πῆγες
χωρὶς νὰ χάσῃς μωτῆς,
κι' Εὐρώπης εἶδες ἄστεα κι' Εὐρώπης ἔγνος νόν,
κι' ὁ Δῆμος πᾶς δὲν φαίνεται σὰν ἕνας Ἀχαμῶν.

Γεγὶ σου, ποῦ καὶ τὸν Δῆμαρχο τῆς Λόντρας τὸν ἐγγώρῃσες
καὶ τὰ τοῦ Δῆμου πράγματα σ' ἐκτεῖνον ἐξ ἰσότηρῃσες,
καί' στὸν Μυλλόρδο κούβῃσες τὸν Δῆμαρχο καρπὸ
καὶ λὲν πῶς τ' Ἀρβανίτικα τοῦ μίλησες φερσί.

Π. — Μὰρς μὲ τὴν φουσαρμόνικα, μὰρς μὲ τὸ μαντολίνο,
γεγὶ σου, ποῦ πῆγες σὲ Παρί, Βιέννα, καὶ Βερολίνο,
γεγὶ σου, ποῦ νομοσχέδιο, Μερκούραρε, πολλὰ
καί' στὴν Βουλὴν ὑπέβαλες σπουδαῖα καὶ καλὰ,
μὰ στὸ καλάθι τᾶρριξαν οἱ γλωσσόκαμπανάτοι,
γιατὶ τὸ κάθε σχέδιο, ποῦ θὰ μᾶς φῆξῃ κἄτι,
κάθε Κυβέρνησις σφῆρ
τὸ βάζει στὸ ζεμπίλι,
καὶ τὸ κρεμᾶ στὴν δροφή
νὰ μὴν τὸ φῆν οἱ φύλλοι.

Γεγὶ σου, ποῦ σὰν ἀρρώστιας, Μερκούραρε βρεφέ
ἔτυπησαν τὰ σήματα καὶ τὰ καμπαναριά,
καὶ κόσμος ἐσπῳάθηκε γιὰ σένα μ' ἀγωνία
κι' ἔκανε λιτανεῖα.

Φ. — Γεγὶ σου, ποῦ τρέχεις, Σπύραρε, σὰν οἰστρηλατῆκῆμος
καὶ μόνο μὲ τὴν προκοπὴ τρομάζεις τοὺς κυνώπας,
καὶ φαίνεσαι γιὰ Δῆμαρχος πῶς εἶσαι γεννημένος
χωρὶς ποτέ σου γιὰ σπουδᾶς νὰ πῆς εἰς τὰς Εὐρώπας.

Γεγὶ σου, ποῦ καλλιστέφανο τὸν Δῆμον ὀδηγεῖς,
καὶ πρέπει στὸ Πολύγωνο νὰ δῆξῃς ἔκλογεῖς,
γιατὶ κι' Ἰλιου Μέλαρα ποτὲ δὲν θὰ μ' ἐμπορέσουν
ἔλους νὰ τοὺς χωρίσουν.

Ἐδῶ ποῦ τραγουδιῆσαμε πέτρα νὰ μὴ ρῶτη
καὶ Δῆμαρχος Ἰσβίος ὁ Σπύραρος νὰ ζήτῃ.

Καὶ καμωσῆσαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μετὰ χαρῆς πολλῆς
εἶδε κι' ὁ Φασουλῆς

τοῦ Γλαύκου τὴν Οἰκίαν, διήγημα μὲ τότεν
τῆς γλώσσης εὐκολίαν, ἔγκρατταν καὶ γ' ὄσιν
τοῦ Ντὲ Σιμόνε Μπρομπερ, Ἐλληνητοῦ τὰ μέλα,
ὅπου μὲ τότεν χρίν ἔχει συγγραφεῖ κι' ἄλλα,
καὶ περὶ Ζηλοκώστα μελέτην κριτικὴν
περιφραδῆ, δικαίαν, ἀριστοτεχνικὴν.